

ЧУДОМИР ДРАСКАНИЦИ В БОЛНИЦАТА

chitanka.info

Почнат ли да ти устройват юбилей, да те чествуват и кичат с ордени, почнат ли да те снимат на филми — готви си завещанието.

* * *

Аз обаче няма да умра през 1966, защото тя бе определена за най-добрите представители на изкуствата ни.

* * *

Седемдесет и седмата година навършвам скоро. Прилична възраст за умирачка.

* * *

Напоследък пък такива тържествени погребения правят на писателите, че просто да ти е драго да умреш.

* * *

Не ще да е занаят туй скучно на „оня свят“. Кацнат ли космонавтите на Луната, след това ще кацнат при нас и ще ни носят новини от Земята.

* * *

Уж съм безпартиен, пък червените ми кръвни телца били много повече от белите.

* * *

Ех, да имаше магазин за запасни човешки части, бих сменил всичките, и най-напред главата.

* * *

Народната поговорка казва: „Който гони два заека, не улавя ни един“. А аз гонех три. Затова Емилиян Станев ще яде зайци, а аз ще преглъщам суха плюнка.

* * *

— Как си, как си? По-добре, нали?

— Унче малце болен — в петък погребение.

* * *

Аз ще напусна тази проклета болница, но по гръб.

* * *

Преливаха ми кръв, та казвам на доктора: „Тази кръв трябва да е от комсомолец, защото почнах да се заглеждам в медицинските сестри и боя се да не почна да налитам“.

* * *

След като ме оперираха, доста време не можах да се обръсна и ми поникна бяла брада, та като се погледнах в огледалото, бях приятно изненадан, че приличам на Хемингуей. Ех, да имах и пушката му...

* * *

Тук на мен се „яйце пече“, а вън животът си тече...

* * *

Като се пооправих, отидох в болничната библиотека и казвам:

— Дайте ми да прочета нещо весело!

Библиотекарката, която не ме познава, ми подаде сборник от моите разкази.

— Този автор, казвам, не ми действа. Той не може да ме разсмее.

* * *

Мили мои избиратели, когато занапред ще избирате народни представители, искайте им свидетелство за здравословното състояние, да не бъдат по-стари от 60 години и да знаят да държат речи не като мене.

* * *

Стари и добри мои приятели и другари, не съм се съмнявал ни за минута, че няма сърдечно да ме изпратите до „вечното ми жилище“, ако не вали дъжд.

* * *

Скъпи ми Стойне и Пеньо, като ида горе, ще кажа на свети Петра да ви запази най-хубавото място в рая и сто години да го пази за вас. Той мене няма да ме пусне, че съм много грешен, но ще ме послуша,

защото ще почна да сътруднича в органа на дяволите и ще го атакувам постоянно.

* * *

Жено, бъди спокойна, въпреки че там ще сме безсмъртни, уверявам те, че няма да се ожения втори път.

* * *

Напразно спорят коя марка леки коли била най-удобната. Най-удобната кола е безсъмнено катафалката. Возиш се легнал, окичен с цветя, и не усещаш друса ли или не.

* * *

Ах, ти рак, ти мой враг, медицината може да е безсилна, но аз...

* * *

Не се плаша... Чистата ми съвест ще ми бъде добра възглавница.

* * *

Чудех се, като остареея, какво ще правя, а аз щял съм да развъждам раци.

* * *

Трябва да си пострадал, за да добиеш представа колко много лечители-мошеници на неизлечими болести, има у нас.

* * *

Живописец! Дорде разбереш, че „мястото ти е сторено“, веднага усетиш, че „ти е време минало“.

* * *

Получих ново звание „Народен деятел на културата“:

*титли, титли, титли,
да напълниш кола с ритли.
Претоварен съм със звания
и страдания...*

* * *

Колкото приближава отиването ми при дяда господата, толкова повече почвам да го разбирам: Бог значи е името му, а Саваот, Аллах, Йехова, Зевс, Буда, Мохамед, Конфуций и пр. — това са му псевдонимите.

* * *

Азис Несин, Азис Несин, може да си добър хуморист, братко, но трудно е да разсмееш човек в състояние като моето.

* * *

Види се са усетили, че скоро ще почна да изстивам, за да ме нагрят. Първо ще ме нагрят в Берлин, след това ще ме изстудят в София, после ще ме опят в Казанлък.

* * *

Липсват ми левкоцити (бели кръвни телца) и казвам на сестрата: Като те сменят, купи ми, моля ти се, от града 1 кг левкоцити. Ако няма другаде, попитай в „Кореком“.

* * *

Какво животинче е човекът: за да се докопа за час живот, е готов на какви ли не мъки и компромиси.

Избраха ме народен представител тогава, когато и себе си не можех да представлявам.

* * *

За четвърти път съм в болница през тия две години. Пътя до гробищата в Казанлък го зная, но оттам нататък като е толкова далече! Ех, тия астронавти, как бавно пипат!

* * *

Какво оздравяване очакваш, когато в болницата са те поставили в стая №13?...

* * *

Че ще се мре — ще се мре, но най-смешното е, че преди три месеца си купих нов костюм. Има да се карат наследниците.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.